

Αρχική σελίδα>Χρήματα/Χρηματικές απαιτήσεις>Μικροδιαφορές

Στον τομέα της αστικής δικαιοσύνης, οι εκκρεμείς διαδικασίες και δίκες που ξεκίνησαν πριν από τη λήξη της μεταβατικής περιόδου θα συνεχιστούν βάσει του δικαίου της ΕΕ. Βάσει αμοιβαίας συμφωνίας με το Ηνωμένο Βασίλειο, η πύλη e-Justice θα διατηρήσει τις σχετικές πληροφορίες που αφορούν το Ηνωμένο Βασίλειο μέχρι το τέλος του 2024.

Μικροδιαφορές

Αγγλία και Ουαλία

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Σε χρηματικές απαιτήσεις κάτω των 10.000£ (λιρών Αγγλίας) μπορεί να εφαρμοστεί η διαδικασία μικροδιαφορών. Ωστόσο, το επίδικο ποσό δεν αποτελεί τον μοναδικό παράγοντα που λαμβάνεται υπόψη. Μεταξύ άλλων, συνηθίζονται το είδος της απαίτησης, το ποσό και το είδος της προετοιμασίας που απαιτείται για την επίλυση της διαφοράς με δίκαιο τρόπο. Ενίοτε απλές διαφορές με αντικείμενο αξίας άνω των 10.000£ μπορούν να επίσης να εκδικαστούν στο πλαίσιο της διαδικασίας μικροδιαφορών κατόπιν συναίνεσης του ενάγοντος και του εναγομένου.

Όταν ο δικαστής αποφασίζει το αν θα υπαγάγει τη διαφορά στη διαδικασία μικροδιαφορών (small claims track) ή θα την εκδικάσει στο πλαίσιο της τακτικής δικαστικής διαδικασίας, εκτός από τις απόψεις του ενάγοντος και του εναγομένου συνηθίζονται τους παρακάτω παράγοντες:

Το επίδικο ποσό - το οποίο κατά κανόνα δεν πρέπει να υπερβαίνει το ποσό των 10.000£.

Το είδος της απαίτησης- πρόκειται συνήθως για απαιτήσεις καταναλωτών (λ.χ., πωληθέντα προϊόντα, ελαττωματικά προϊόντα ή κακοτεχνίες), απαιτήσεις από ατυχήματα, διαφορές ως προς την κυριότητα κινητών και διαφορές μεταξύ εκμισθωτών και μισθωτών για επισκευές, εγγυήσεις, καθυστερούμενα μισθώματα και ούτω καθεξής, αλλά όχι διαφορές κατοχής.

Όταν ο δικαστής αποφασίζει το αν θα υπαγάγει τη διαφορά στη διαδικασία μικροδιαφορών, λαμβάνει υπόψη το ποσό και το είδος της προετοιμασίας που απαιτείται για την επίλυση της διαφοράς με δίκαιο τρόπο. Ο δικαστής έχει υπόψη ότι η εν λόγω διαδικασία έχει σχεδιαστεί για να είναι αρκετά απλή, ώστε να μπορούν οι διάδικοι, εφόσον το επιθυμούν, να διεξαγάγουν τη δίκη χωρίς τη συνδρομή δικηγόρου. Για παράδειγμα, για την τελική συζήτηση πρέπει να απαιτείται η ελάχιστη δυνατή προετοιμασία. Κατά κανόνα, οι διαφορές που εκδικάζονται στο πλαίσιο της διαδικασίας μικροδιαφορών δεν περιλαμβάνουν πολλούς μάρτυρες ή δύσκολα νομικά ζητήματα.

Εάν η συνολική απαίτηση δεν υπερβαίνει το ποσό των 10.000£, αλλά περιλαμβάνει απαίτηση για βλάβη της υγείας ή φθορά ακινήτου που χρησιμοποιείται ως κατοικία και αποζημίωση για την εν λόγω φθορά, η διαφορά θα υπαχθεί στη διαδικασία μικροδιαφορών μόνο αν το ποσό που αξιώνεται για τη βλάβη της υγείας, τη φθορά και την αποζημίωση ξεχωριστά δεν υπερβαίνει το ποσό των 1.000£.

Όταν εκδικάζονται στο πλαίσιο της διαδικασίας μικροδιαφορών διαφορές με αντικείμενο αξίας άνω των 10.000£, ισχύουν διαφορετικοί κανόνες για τα δικαστικά έξοδα. Σ' αυτές τις περιπτώσεις ο νικητής διάδικος μπορεί να αξιώσει από τον ηττηθέντα διάδικο την πληρωμή των εξόδων, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών εξόδων. Ωστόσο, τα εν λόγω έξοδα δεν μπορούν να υπερβαίνουν τα έξοδα που θα επιδικάζονταν αν η διαφορά είχε υπαχθεί στην ταχεία διαδικασία. Περισσότερες πληροφορίες για τα έξοδα παρατίθενται στη συνέχεια. Περισσότερες πληροφορίες για τα διάφορα είδη διαδικασίας διατίθενται στη σελίδα [Ενδεδειγμένες ενέργειες](#).

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Παρότι οι περισσότερες διαφορές με αντικείμενο αξίας έως 10.000£ εκδικάζονται στο πλαίσιο της διαδικασίας μικροδιαφορών, αυτό δεν συμβαίνει αυτόματα. Όταν ο δικαστής αποφασίζει για τη διαδικασία με την οποία θα εκδικαστεί η διαφορά, λαμβάνει υπόψη τις απόψεις των διαδίκων. Ακόμη κι αν το επίδικο ποσό είναι κάτω των 10.000£, ο δικαστής μπορεί να αποφασίσει ότι η απόφαση θα εκδικαστεί στο πλαίσιο της τακτικής δικαστικής διαδικασίας και όχι της διαδικασίας μικροδιαφορών.

Αν προβληθούν αντιρρήσεις (ή κατατεθεί αντίκρουση) κατά της αγωγής, ο ενάγων θα λάβει αντίγραφο της αντίκρουσης του εναγομένου και, αν παρίσταται αυτοπροσώπως στη δίκη, θα λάβει επίσης αντίγραφο του Εντύπου 180 Ερωτηματολόγιο Οδηγιών (Direction Questionnaire). Οι πληροφορίες που παρέχουν οι διάδικοι στο ερωτηματολόγιο θα βοηθήσουν τον δικαστή να αποφασίσει ποια είναι η καταλληλότερη διαδικασία για τη διαφορά. Εάν ο ενάγων κρίνει ότι η διαφορά πρέπει να αντιμετωπιστεί ως μικροδιαφορά στο πλαίσιο της διαδικασίας μικροδιαφορών, πρέπει να το αναφέρει στο ερωτηματολόγιο. Ωστόσο, αν και οι απόψεις του ενάγοντος και του εναγομένου θα ληφθούν υπόψη, ο δικαστής είναι εκείνος που θα αποφασίσει τελικά σε ποια διαδικασία θα υπαγάγει τη διαφορά.

Όπως περιγράφηκε παραπάνω, ο δικαστής μπορεί να αποφασίσει ότι μια διαφορά με αντικείμενο αξίας κάτω των 10.000£ θα εκδικαστεί στο πλαίσιο της τακτικής διαδικασίας. Η εν λόγω απόφαση λαμβάνεται κατά την έναρξη της δίκης.

Ο δικαστής μπορεί κατά τη διακριτική του ευχέρεια, εφόσον το κρίνει σκόπιμο, να υπαγάγει εκ νέου τη διαφορά στην τακτική διαδικασία από τη διαδικασία μικροδιαφορών. Σε διαφορά που είχε προσδιοριστεί αρχικά στη διαδικασία μικροδιαφορών, αλλά στη συνέχεια επαναπροσδιορίζεται σε άλλη διαδικασία, οι κανόνες για τα έξοδα στη διαδικασία μικροδιαφορών θα παύσουν να ισχύουν μετά τον επαναπροσδιορισμό της αγωγής. Οι κανόνες της ταχείας και της τακτικής διαδικασίας θα ισχύουν από την ημερομηνία του επαναπροσδιορισμού.

1.3 Έντυπα

Για τη διαδικασία μικροδιαφορών διατίθενται ειδικά έντυπα των οποίων η χρήση είναι υποχρεωτική.

Για να ασκήσει αγωγή ο ενάγων πρέπει να συμπληρώσει το [έντυπο N1](#), το οποίο περιλαμβάνει οδηγίες συμπλήρωσης. Αφού συμπληρώσει το έντυπο ο ενάγων πρέπει να καταρτίσει ένα αντίγραφο για τον ίδιο, ένα για το δικαστήριο και ένα για κάθε εναγόμενο. Το δικαστήριο θα αποστείλει αντίγραφο σε κάθε εναγόμενο. Περισσότερες πληροφορίες διατίθενται στη σελίδα [Ενδεδειγμένες ενέργειες](#).

Όπως προαναφέρθηκε, αν κατατεθεί αντίκρουση, το δικαστήριο θα αποστείλει αντίγραφο της αντίκρουσης στον ενάγοντα και τους διαδίκους που παρίσταται αυτοπροσώπως και αντίγραφο του εντύπου N180 <http://formfinder.hmctsformfinder.justice.gov.uk/n180-eng.pdf> στον ενάγοντα και τον εναγόμενο (ή τους εναγομένους).

Εάν ο δικαστής αποφασίσει να υπαγάγει τη διαφορά στη διαδικασία μικροδιαφορών, το δικαστήριο θα αποστείλει στους διαδίκους το έντυπο N157 (ειδοποίηση προσδιορισμού στο δικαστήριο μικροδιαφορών), που παρέχει πληροφορίες όπως την ημερομηνία συζήτησης και τις απαιτούμενες προδικαστικές πράξεις.

Όταν το επίδοκο ποσό υπερβαίνει τα 10.000€ αλλά και οι δύο διάδικοι έχουν συμφωνήσει ότι θα υπαγάγουν τη διαφορά στη διαδικασία των μικροδιαφορών, το δικαστήριο αποστέλλει το έντυπο N160 [ειδοποίηση προσδιορισμού στη διαδικασία των μικροδιαφορών (με συναίνεση των διαδίκων)]. Το εν λόγω έντυπο παρέχει επίσης πληροφορίες για την ημερομηνία συζήτησης και τις αναγκαίες προδικαστικές ενέργειες.

Εάν ο δικαστής αποφασίσει ότι η αγωγή μπορεί να εκδικαστεί αποκλειστικά στη βάση γραπτών αποδείξεων και χωρίς ανάγκη συζήτησης, το δικαστήριο αποστέλλει στους διαδίκους το έντυπο N159 [ειδοποίηση προσδιορισμού στη διαδικασία μικροδιαφορών (χωρίς συζήτηση)]. Σ' αυτό αναγράφεται η προθεσμία εντός της οποίας ο ενάγων ή ο εναγόμενος πρέπει να απαντήσει στο δικαστήριο για το αν αντιτίθεται στην έκδοση απόφασης αποκλειστικά στη βάση γραπτών αποδείξεων. Αν ένας διάδικος έχει αντίρρηση, η αγωγή θα συζητηθεί. Ο δικαστής μπορεί να θεωρήσει την απουσία απάντησης ως συναίνεση. Αν ένας διάδικος δεν παραστεί σε συζήτηση στην οποία δεν εμφανίστηκε και δεν εκπροσωπήθηκε και ο αντίδικος, χρησιμοποιείται το Έντυπο N244 (έντυπο αίτησης) για να ζητηθεί η ακύρωση της απόφασης.

1.4 Συνδρομή

Η διαδικασία μικροδιαφορών έχει σχεδιαστεί για να είναι αρκετά απλή ώστε τα πρόσωπα που δεν εκπροσωπούνται (δηλαδή παρίστανται αυτοπροσώπως) να μπορούν να κατανοήσουν με ευκολία τη διαδικασία. Ο δικαστής θα λάβει υπόψη το αν ο ενάγων ή ο εναγόμενος παρίσταται αυτοπροσώπως και θα διεξαγάγει τη δίκη με τρόπο που να επιτρέπει στον διάδικο που παρίσταται αυτοπροσώπως να κατανοεί όσα συμβαίνουν και τις δικονομικές ενέργειες στις οποίες πρέπει να προβούν οι διάδικοι.

Εάν ο ενάγων ή ο εναγόμενος επιλέξει να μην έχει δικηγόρο, μπορεί να συνοδεύεται στη συζήτηση από πρόσωπο που θα μιλά για λογαριασμό του. Το εν λόγω πρόσωπο καλείται «απλός εκπρόσωπος» και μπορεί να είναι οποιοδήποτε πρόσωπο επιλέξει ο διάδικος, όπως ο σύζυγος, συγγενής, φίλος ή σύμβουλος. Εφόσον είναι εφικτό, ο απλός εκπρόσωπος δεν πρέπει να είναι μάρτυρας. Ο απλός εκπρόσωπος δεν μπορεί να παραστεί σε συζήτηση στο ακροατήριο χωρίς το πρόσωπο που εκπροσωπεί, εκτός αν ο διάδικος έχει λάβει άδεια από το δικαστήριο που επιτρέπει στον απλό εκπρόσωπο να εκπροσωπεί μόνος του τον διάδικο.

Οι υπάλληλοι των οργανισμών παροχής συμβουλών μπορεί να μην είναι εύκολο να προσέλθουν στο δικαστήριο ως απλοί εκπρόσωποι, οπότε συνιστάται στους διαδίκους να επικοινωνούν μαζί τους το συντομότερο δυνατό, εφόσον χρειάζονται τη συνδρομή τους. Οι οργανισμοί παροχής συμβουλών θα ενημερώσουν τους διαδίκους για το αν μπορούν να παράσχουν συνδρομή. Ορισμένοι απλοί εκπρόσωποι μπορεί να ζητήσουν αμοιβή και ο διάδικος πρέπει να βεβαιωθεί ότι γνωρίζει ακριβώς το ύψος αυτής. Ο δικαστής μπορεί να διατάξει απλό εκπρόσωπο που δεν επιδεικνύει ορθή συμπεριφορά να αποχωρήσει από τη συζήτηση.

Ο διάδικος θα είναι υπεύθυνος για την πληρωμή της αμοιβής του απλού εκπροσώπου που διορίζει, ακόμη κι αν είναι ο νικητής διάδικος. Πρέπει, επομένως, να εξετάσει το αν ένα τέτοιο έξοδο δικαιολογείται από το ποσό της απαίτησης. Επιπλέον, οι απλοί εκπρόσωποι που χρεώνουν αμοιβή για τη συνδρομή τους μπορεί να μην ανήκουν σε επαγγελματικό σύλλογο και αν ο διάδικος δεν είναι ικανοποιημένος με τη συνδρομή τους δεν μπορεί να παραπτονεθεί σε εποπτικό όργανο ή οργανισμό.

Συνδρομή στους διαδίκους μπορούν επίσης να παράσχουν τα Γραφεία Εξυπηρέτησης Πολιτών (Citizens' Advice Bureau) ή τα κέντρα εξυπηρέτησης καταναλωτών.

Αγωγή μπορεί επίσης να κατατεθεί ηλεκτρονικά μέσω της υπηρεσίας Money Claim Online (Ηλεκτρονική Επιδώξη Χρηματικών Απαιτήσεων). Η υπηρεσία αυτή υποστηρίζεται από γραφείο εξυπηρέτησης, σε περίπτωση που απαιτείται επιπλέον συνδρομή.

Στους διαδίκους με αναπηρία προσφέρεται πρόσθετη συνδρομή. Διάδικος με αναπηρία που δεν έχει ευχερή πρόσβαση ή επικοινωνία με το δικαστήριο, πρέπει να επικοινωνήσει με το οικείο δικαστήριο, το οποίο μπορεί να είναι σε θέση να του παράσχει περαιτέρω συνδρομή.

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Η διαδικασία μικροδιαφορών είναι πολύ λιγότερο τυπική διαδικασία και δεν εφαρμόζονται σ' αυτήν οι αυστηροί κανόνες της διεξαγωγής αποδείξεων. Στη διαδικασία μικροδιαφορών εκδικάζονται απλούστερες διαφορές για μικρότερα ποσά. Ως εκ τούτου, το δικαστήριο μπορεί να εφαρμόσει στη συζήτηση οποιαδήποτε διαδικασία κρίνει ορθή. Το δικαστήριο δεν έχει υποχρέωση να διεξαγάγει αποδείξεις ενόρκως και ο δικαστής μπορεί να περιορίσει την κατ' αντιπαράσταση εξέταση αν το κρίνει σκόπιμο. Παρά ταύτα, ο δικαστής οφείλει να αιτιολογήσει την απόφαση του για περιορισμένη κατ' αντιπαράσταση εξέταση. Ο δικαστής μπορεί να επιλέξει να εξετάσει οποιοδήποτε ή όλους τους μάρτυρες πριν παραχωρήσει σχετική άδεια σε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο.

1.6 Έγγραφο διαδικασίας

Εάν ο δικαστής κρίνει ότι η αγωγή μπορεί να εκδικαστεί χωρίς συζήτηση, αποκλειστικά στη βάση γραπτών αποδείξεων, το δικαστήριο θα ενημερώσει σχετικά τους διαδίκους αποστέλλοντας το έντυπο N159 (βλ. παραπάνω). Στην ειδοποίηση θα αναγράφεται η προθεσμία εντός της οποίας ο ενάγων ή ο εναγόμενος πρέπει να απαντήσει στο δικαστήριο για το αν αντιτίθεται στην έκδοση απόφασης αποκλειστικά στη βάση γραπτών αποδείξεων. Αν ένας διάδικος έχει αντίρρηση, η αγωγή θα συζητηθεί. Ο δικαστής μπορεί να θεωρήσει την απουσία απάντησης ως συναίνεση. Εάν κανένας διάδικος δεν αντιταχθεί στην απόφαση του δικαστή για μη διεξαγωγή συζήτησης, η διαφορά θα εκδικαστεί βάσει εγγράφων.

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Στην Αγγλία και Ουαλία οι δικαστικές αποφάσεις περιλαμβάνουν κατά κανόνα μόνο την απόφαση του δικαστή και τις τυχόν διαταγές προς τους διαδίκους. Ο δικαστής, ωστόσο, οφείλει να μνημονεύσει την κύρια αιτιολογία της απόφασής του, εκτός αν η απόφαση είναι προφορική και μαγνητοφωνείται από το δικαστήριο. Ο δικαστής μπορεί να εκθέσει την αιτιολογία της απόφασης με όσο σύντομο και απλό τρόπο επιτρέπεται από τη φύση της διαφοράς. Κατά κανόνα θα το πράξει προφορικά στη συζήτηση, αλλά μπορεί να το κάνει και μεταγενέστερα γραπτώς ή σε συζήτηση που ορίζεται γι' αυτό τον λόγο. Εάν ο δικαστής εκδώσει απόφαση χωρίς συζήτηση, οφείλει να καταρτίσει υπόμνημα με την αιτιολογία της απόφασης και το δικαστήριο θα αποστείλει αντίγραφο σε κάθε διάδικο.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Υπάρχουν περιορισμοί για την επιστροφή εξόδων. Επί του παρόντος ο νικητής διάδικος μπορεί να ζητήσει επιστροφή των παρακάτω εξόδων:

τα δικαστικά έξοδα που έχει καταβάλει·

ποσό έως 260€ για νομική συμβουλή, αν η αγωγή περιλάμβανε αίτηση έκδοσης προσωρινής διαταγής (διαταγή απαγόρευσης πράξης) ή διαταγή καταναγκασμού σε συγκεκριμένη πράξη (διαταγή σε κάποιον να πράξει κάτι, για παράδειγμα διαταγή σε εκμισθωτή να προβεί σε επισκευές)· απόδοση της δικηγορικής αμοιβής μπορεί να ζητηθεί μόνο για τις εν λόγω κατηγορίες απαιτήσεων·

ποσό έως 95€ ημερησίως για τον νικητή διάδικο και οποιοδήποτε μάρτυρα αυτού ως απόδοση διαφυγόντων εισοδημάτων λόγω της προσέλευσης στη συζήτηση στο ακροατήριο·

εύλογες δαπάνες για την κάλυψη πρόσθετων οδοιπορικών και διανυκτερεύσεων του διαδίκου ή των μαρτύρων·

εάν ο δικαστής είχε επιτρέψει την κατάθεση πραγματογνώμονα μάρτυρα υπέρ διαδίκου ο οποίος εν τέλει νίκησε στη διαφορά, μπορεί να διατάξει τον ηττηθέντα διάδικο να πληρώσει μέρος των εν λόγω εξόδων. Ο δικαστής, ωστόσο, δεν μπορεί να επιδικάσει ποσό άνω των 750€ ανά πραγματογνώμονα. Το εν λόγω ποσό μπορεί να μην καλύψει στο ακέραιο την αμοιβή του πραγματογνώμονα, ιδίως αν αυτός συντάξει έκθεση πραγματογνωμοσύνης και παραστεί στη συζήτηση στο ακροατήριο·

ο δικαστής μπορεί να διατάξει την πληρωμή περαιτέρω εξόδων από διάδικο που επέδειξε αδικαιολόγητη συμπεριφορά·

όταν η χρηματική αξία της απαίτησης υπερβαίνει το όριο που έχει τεθεί για τη διαδικασία μικροδιαφορών, αλλά ο δικαστής υπήγαγε τη διαφορά στην εν λόγω διαδικασία, τα έξοδα θα υπολογιστούν σύμφωνα με την εν λόγω διαδικασία, εκτός αν οι διάδικοι συμφωνήσουν ότι πρέπει να εφαρμοστούν οι κανόνες για τα έξοδα της ταχείας διαδικασίας.

Περισσότερες πληροφορίες διατίθενται στον δικτυακό τόπο του [Υπουργείου Δικαιοσύνης](#).

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Εάν ο ηττηθείς διάδικος επιθυμεί να προσβάλει την απόφαση δικαστή, θα χρειαστεί άδεια. Εάν ο εν λόγω διάδικος παρίσταται στη συζήτηση (εκπροσωπούμενος ή αυτοπροσώπως) κατά την οποία εκδόθηκε η απόφαση, μπορεί να ζητήσει από τον δικαστή άδεια στο τέλος της συζήτησης.

Ο διάδικος που προτίθεται να προσβάλει την απόφαση πρέπει να έχει βάσιμους λόγους. Δεν αρκεί να είναι αντίθετος στην απόφαση του δικαστή, επειδή θεωρεί ότι εκδόθηκε λάθος απόφαση.

Ο διάδικος που προτίθεται να ασκήσει έφεση πρέπει να ενεργήσει ταχέως. Η προθεσμία εντός της οποίας ο εφεσιβάλλων διάδικος πρέπει να ασκήσει την έφεσή του είναι περιορισμένη.

Εάν ο ηττηθείς διάδικος δεν παρέστη και δεν εκπροσωπήθηκε στη συζήτηση, μπορεί να ζητήσει την ακύρωση της απόφασης και την επανάληψη της δίκης (ανακοπή ερημοδικίας).

Ο εν λόγω διάδικος πρέπει να ασκήσει ανακοπή ερημοδικίας το αργότερο σε 14 ημέρες μετά την παραλαβή της απόφασης. Για την άσκηση της ανακοπής ερημοδικίας ο διάδικος πρέπει να λάβει από το δικαστήριο το [Έντυπο N244 \(έντυπο αίτησης\)](#).

Το δικαστήριο θα ενημερώσει τους διαδίκους για την ημερομηνία που θα πρέπει να προσέλθουν στο δικαστήριο για τη συζήτηση της ανακοπής ερημοδικίας ενώπιον δικαστή.

Ο δικαστής θα κάνει δεκτή την ανακοπή ερημοδικίας και θα ακυρώσει την απόφαση μόνο αν:

ο διάδικος που εκπροσωπείται ή παρίσταται αυτοπροσώπως είχε βάσιμους λόγους για το γεγονός ότι

δεν παρέστη ή δεν εκπροσωπήθηκε στη συζήτηση· ή

δεν ειδοποίησε γραπτώς το δικαστήριο·

και έχει βάσιμες πιθανότητες να νικήσει στην επαναληπτική συζήτηση.

Εάν η ανακοπή του διαδίκου γίνει δεκτή και η απόφαση ακυρωθεί, το δικαστήριο θα ορίσει νέα ημερομηνία συζήτησης για τη διαφορά. Σε περίπτωση σαφούς απαίτησης, ο δικαστής μπορεί να αποφασίσει ότι θα εκδικάσει την υπόθεση αμέσως μετά τη συζήτηση της ανακοπής.

Σχετικοί σύνδεσμοι

[Υπουργείο Δικαιοσύνης](#)

[Διευθύνσεις Δικαστηρίων](#)

[Διαμεσολάβηση σε μικροδιαφορές](#)

Τελευταία επικαιροποίηση: 02/12/2021

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.